

LO VENDRELL

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims

PREUS DE SUSCRIPCIO

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75
EXTRANGER.	2

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

Electricitat

Timbres

per dar avis á menjadors cuynas dormitoris, etc. etc.

RESSORTS especials per ventallas de botiga

Lo instala á preus econòmichs lo cerraller d'aquesta vila

Pau Socias (a) TR/US

Se assegura son perfecte funcionament.

Electricitat

TARGETAS POSTALS

ILUSTRADAS

AB VISTAS DE

☀ ☀ VENDRELL ☀ ☀

Segona edició.

FORMAN UNA COLECCIÓ DE 18 VISTAS

* * * * * EN FOTOGRAFAT

Preu de la colecció: 1'50 pessetas

Postals solas, 10 céntims

DE VENDA: en aquesta vila, á la impremta de Ramon germans y nebot y en l'estanch del carrer de la Baixada; A BARCELONA, á la botiga LO VANO, Hospital, 19.

Venda de dos censos

sobre dugas casas en aquesta vila.
Informaran en la impremta d'aquest periódich.

Del llibre del Dr. Alcover

Honrem nostras planas ab un frament del erudit y hermós llibre que 'l sabi mallorquí Dr. Alcover ha publicat sobre *Questions de llengua y literatura catalana*, en contestació al article *Catalunya bilingüe* que 'l senyor Menendez Pidal publicá temps endarrera en «El Imparcial» de Madrid.

Llegeixin nostres lectors lo següent frament que tenim el gust de oferirlosi, encara que poch es pera formarse una cabal idea del llibre.

Calificar la renuncia implícita o de consentiment en la pèrdua del dret a la llengua propia el

silenci y passivitat amb que 'ls pobles suportaren y sufriren l'imposició progressiva del castellá com a llengua oficial a n-el sigle XVIII y fins a l'època constitucional, es senzillament un contra-sentit, una atrocitat. Y ¿que 'n dirém de la passivitat del metey pobles devant l'imposició consumada y estremada del castellá com a llengua oficial en tots els ordes y rams, que dugué a cap el sistema constitucional? ¿Se pot calificar tal passivitat de renúncia del dret a la pròpia llengua? Massa clar diu la Història com se formá la majoria a las Corts de Cadiz contra l'opinió verdadera dels pobles espanyols. Massa sap tothom que se formen y se son formades sempre les majorias parlamentaries dins a Espanya? ¿Que 'ls Govern y les Corts han establida y sancionada com a llengua oficial la castellana? Está clar que sí. Lo que falta provar, que, fent aixó, siguin estats intérprets feels de la voluntat dels pobles que governen de llengua no castellana, que son tants y tants y de tantíssima d'importància. ¿Com se pot dir qu' aquests pobles renunciaren ni hagen renunciat may a la pròpia llengua, si la parlen sempre y aontsevulla y no masteguen la castellana, en no esser quant els hi forsa la tirania oficial; y amb tant y tant com s'es fet per matar aquestes llengues regionals, no hu han conseguit, y alguna d'elles, com la nostra, lluny de mancabar, va cobrar cada dia nova forsa, tória y esplendor? No, els pobles de llengua no castellana, nosaltres, no hem renunciat a la pròpia llengua: lluny d'aixó, la protesta á favor d'ella, la campanya estupenda, colossal, ostinada, incontrastable, sempre creixent, per la sua reivindicació completa y absoluta, iniciada per aquells, gloriosíssims e immortals partrícis Eü Rubió y Orts, N' Aguiló, devers l'any 1840; aquesta protesta, aquesta campanya, que sols governants de colzada poden despreciar y desatendre, però que 'ls homes d'Estat, dignes de tal nom, no porán manco d'acceptar y de satisfer, més prest o més tart; aquesta campanya son una prova evident, innegable, perentòria, suprema, de que 'ls pobles de la rassa catalana no hem renunciat ni volem renunciar ni renunciarem jamay en cap de las maneres a n-el dret que tenim de Deu a la nostra llengua benivolguda.

Ara bé, no haventhi renunciat a n-aquest dret, essent un dret nostre, ¿qui es que 'ns ne pot despullar? ¿El Govern? ¿les Corts? ¿el partit A? ¿el partit B?... ¿Qui es que 'ns pot privar de un dret nostre? ¿Pot donar el Govern ó l'Estat, com a motiu d'imposarnos per llengua oficial única la castellana, el be major de l'unitat y subsistencia de l'Estat Espanyol? Aquest es el motiu que 's dona; pero es tan foradat y tan fals com l'altre de la renuncia. Vol dir, per conservarse la Espanya, per mantenirse l'unitat espanyola, ¿es necessaria, es indispensa-

ble, es impressindible la llengua oficial única?... Donchs, ¿com s'ho feyen aquells Reys d'Aragó, que sense unicidat de llengua oficial saberen governar tant admirablement, tant gloriosament els molts d'Estats que poseeien de llengues diferents, respectant la de cadescún, y mantenintlos y conservantlos tan units y tan concordats, tan potents y tan ben vists de tot lo mon? ¿En passaren may fretura de la llengua oficial única? ¿La necessitaren per res els Reys Catòlics per unir la Corona d'Aragó amb la de Castella, per conquistar Nápols, per descubrir las Amèriques y implantarhi el seu domini? ¿Necessitaren per res la llengua oficial única aquells grans monarques Carles I y Felip II per consolidar la dominació espanyola a Italia y Flandes, per vencer la Fransa, la Alemanya y la Turquia, per conquistar l'Amèrique y ferse seues les Filipines, per imposarse a tota Europa y ferli sentir tot el pes de la sua influència cristiana y civilisadora, per dominar y retgir tantes y tantes nacions escampades per les quatre parts del mon? ¿Les va ocorrer may a n-aquells polítichs d'abrasada tan ample ni a n-els seus concellers aquesta nova arma de govern, aquest nou recurs polítich, aixó de la llengua oficial única? ¿Y tenen cara els senyors centrelistes per sostenir que, sense una llengua oficial així, l'Espanya se desaria y qu' aquest es el vincle que l'ha de mantenir unida y subsistent! Y ¿que no saben aquestos senyors que l'Historia ens ensenya ben clar y llampant que la època de l'invasió franca del castellá dins els nostres territoris, quan les incorporacions se donaren a dirigir-se sempre en castellá a n-els Reys, aixó 's; el sigle XVII, y la època de l'imposició del castellá consumada en tots els ordes y rams (Corts de Cadiz y sistema constitucional), son les tres èpoques de les grans desmembracions qu' ha sufrides may l'Espanya? ¿Quant Espanya se 'n ha duytes escapsades com aquelles? En plena invasió castellana, sigle XVII, perdérem Portugal, el Brasil, la Jamaica, el Rosselló, el Ducat de Mantua, el Franch-Comtat y part de los Paissos Baixos. A principis del XVIII, quant s'imposava 'l castellá en les nostres Audiencies, perdérem lo que 'ns quedava á Flandes y llavó Sicilia, Sardenya, Nápols, Milán, Gibraltar, Menorca. Inaugurada á les Corts de Cadiz la època constitucional que representa l'imposició rabiosa del castellá en tots els ordes y rams, perdérem els territoris d'Amèrica que formen las repúblicas de Mègich, les d'Amèrica central, y Venezuela, Nueva Granada, Ecuador, Perú, Bolivia, Chile, La Plata, Paraguay, Santo Domingo y Haití, sense contar la Florida, la Lusiana, Tejas y California; y hem acabat per perdre tot quant ens quedava a ultramar, aixó es, les Antilles y les Filipines, Marianes y Carolines. ¿No es ver qu' aixó de la castellanisació ens va bé de tot?

Amb un poch mes que 'ns castellanisem ¿que romandrá d' Espanya?... ¿Que se necessita el vincle de la *llengua oficial* única pera salvar l' unitat de la Patria, per que l' Espanya no se defensa? ¡Pobre de la Patria y pobre de l' Espanya si tal vincle, si de la Patria y pobre de l' Espanya si tal vincle, si de la *llengua oficial* l' ha de salvar! ¿No parlavan castellá Cuba y Filipines y tota l' América del Centre y del Sur, y amb tot el seu castellá s' alsaren contra Espanya, y no tengueren repós fins que se foren esqueixades y separadas d' Espanya? ¿Les va aturar gens el vincle de la *llengua nacional*? ¿De que los servi tal comunitat de llengua, mes que per renegar y abominar de l' Espanya?... Així la imposició del castellá 'ns ha conservats els territoris immensos que teníam per tot arreu; així 'ns ha salvada la *llengua oficial única* l' unitat d' Espanya; d' aixó 'ns ha servit la ditxosa *llengua oficial*; aquesta es l' eficacia del remey suprém amb que conten els senyors centralistes per capturar la disolució d' Espanya...

(Acabará)

ELS HEREUS D' ESPANYA

Una de las calumnias que tiran els centralistas madrilenys contra Catalunya, es la de que 'ls catalans som los hereus d' Espanya, y tot perque aquesta 's un mercat pera la industria nostra que provéeix a las altres regions d' artefactes millors y molt més baratos, tant per tant, que 'ls dels extrangers, de manera que si la industria catalana troba un mercat, no és pas en perjudici de las regions germanas, ni per un privilegi qu' a Catalunya donin els madrilenys.

En cambi 'ls governs treuen de la nostra patria més diners y més homes, proporcionalment, que de cap més altra regió, y en cambi Catalunya es la que menos protecció y favors públichs reb, quan se tracta de repartir els bens que 'ls governs tenen a la seva ma pera distribuirlos.

Are mateix y com cad' any, es demostra l' hereuatge dels catalans ab molis del cupo de soldats qu' ha demanat el ministre de la Guerra, cupo doble del que necessita Espanya a fi de que 'l govern tingui 'ls homes necessaris y a més els mitjons que li portan las redempcions dels cridats de més dels necessaris. La proba es matemática y per lo tant no té retop.

Del últim sorteig en cridan al servey actiu 24.000 joves, els quals la justicia exigeix que 's reparteixin entre las diferents regions proporcionalment a la seva població, y sent aquesta per la de tota Espanya la de 19.000.000, corresponen uns 1.264 homes per cada milió, y com a Catalunya 's conta una població de 1.750.000 d' animas, li correspondrien uns 2.212 homes pel servey actiu. Donchs se; demanan 2.604 joves catalans, y per lo tant contribueix Catalunya ab 392 soldats de més de lo qu' ab justicia li toca.

Y aixis pel istil soporta la nostra regió las cargas públicas.

Contestació á Dcn Victorí Santamaria

Lo número passat de LO VENDRELLENCH publicá un correcte article del il·lustrat notari d' aquesta vila, don Victorí Santamaria, el qual, per la relació directa que té ab aquestas Corporació municipal y Junta d' ayguas, ens veyém precisats a contestar, sens ánim emperó de mortificar lo més mínim a dit senyor, puig sabem ja per propia confessió que 'l fondo d' aquell escrit está inspirat en un patriótic desitj, no ab lo desitj de ferirnos, y ignorant además las gestions que las entitats suscritas havian practicat per la resolució del assumpto.

Pregunta lo Sr. Santamaria, fentse ressó d' un rumor qu' ha arribat a son coneixement, «si es cert que 'ls propietaris dels molins del Baró y Alt tenen lo propósit d' allargar la mina de Tomovi per obtenir més aygua sortint ab aixó beneficiats els seus interessos y 'ls dels regants de Vendrell. Si aixis fos, com se'ns diu,—continúa—no 'ns espliquém com la Junta d' ayguas y l' Ajuntament no s' han donat pressa a contribuir a una obra tant útil pera 'l migrat riego de Vendrell.»

Y com a incentiu per aquesta Alcaldia, treu a colació la d' en Carles Ramon, recordant els treballs que per enrobustir el caudal del riego practica sense haver pogut lograr l' apoyo dels propietaris dels molins.

Aném a respondre a n' el Sr. Santamaria per, al mateix temps, il·lustrar al públich respecte aquest assumpto, puig nostre silenci podria traduhirse com una ratificació de la negligencia que sembla atribuirnos los conceptes dels párrafos transcrits.

Efectivament; los propietaris dels molins tenen la pretenció d' allargar la mina al objecte de fer més important la vinguda d' ayguas; aixis ens ho manifestaren per boca de D. Lluís M.ª de Nin, sollicitantnos lo concurs corresponent. Y aquestas entitats, fidels guardadoras dels interessos que 'l públich els té confiats, sense deixarse dur per cap classe de apassionament puig que en aquest cas, atesas las imposicions que sobre 'l riego han practicat en varias ocasions els duenyos dels molins prou conegudas del Sr. Santamaria durant la seva Alcaldia, tal volta els haurian respost ab una solemne negativa, aquestas entitats, repetim, procedint ab escrupulosa imparcialitat y recta justicia, respongueren que estavan disposats a concedir lo que sollicitavan sempre y quant se reglamentessin per medi d' un pacte mútuo las horas de donar l' aygua pel riego, assumpto que amenassa ser objecte un día ú altre d' una qüestió judicial que pot llastimar respectables interessos.

Veyent que aquesta pretenció nostra no armonisava las dugas tendencias, del seno d' aquestas entitats ne sortí una nova proposició, y es la següent: Com siga que de totas las obras que 's practiquin en la mina de Tomovi, los propietaris dels molins venen obligats a satisfer las cinch dotzavas parts del seu cost y la Junta d' ayguas las parts restants; y trasladantnos a la Alcaldia de D. Carles Ramon trobém que a pesar de ser aquells requerits no satisfieren la quantitat que 'ls hi corresponia dels treballs que a la mina 's practicaren, que entreguessin dita quantitat avuy a la Junta d' ayguas que aquesta la esmersaria integra ab el fi que perseguen els esmentats propietaris dels molins.

Aquesta proposició, modificada en la forma pero subsistint l' integritat de son fondo, tal vegada arribi a ser una conciliació, puig que 'l Sr. Baró de las Cuatre Torres y D.ª Margarida Manyé, potser estigan conformes en fer constar ab acta notarial que satisfarán lo cost de las obras que pretenen a benefici seu y de la comunitat de regants en justa correspondencia de lo que 'ls tocava satisfer dels treballs que D. Carles Ramon y D. Joan Fontana feren en la mina de Tomovi sense que aixó representi ni senti cap predominí sobre l' aygua que ve actualment y pugui venir en lo successiu.

Aixis está l' assumpto; y ara som nosaltres els que preguntém: ¿Ens hauria aconsellat Don Victorí Santamaria que de primer antuvi y a la simple sollicitut haguessim permés la Junta d' ayguas y l' Ajuntament la realisació dels treballs en projecte que per sí y ante sí els senyors propietaris dels molins sense condició de cap especie volían portar a cap, consentint aixis la adquisició d' uns drets que podian tal volta venir a embrollar la troca dels que 'ls propietaris dels molins y la comunitat de regants tenen sobre las ayguas de Tomovi? ¿Ens ho hauria aconsellat aixis, repetim? Nosaltres creyém que nó, y basém aquesta creencia ab dos criteris: ab lo de persona competent que consultarem oportunament

y ab lo de la rahó natural y desapasionada qu' es lo criteri unánim que regna entre 'ls individus que componen las entitats suscritas.

Pera acabar, afegirém. Primer: Que nosaltres ens ocupém ab lo zel degut de tot lo que se relaciona ab las ayguas del riego; tant es aixis, que de temps tenim ja costejat un sifón de 35 centímetros de diámetro pera evitar las mimvas d' aygua en lo rech travesser y las incomoditats que se sofreixen a cada torrentada, aparato que no está colocat precisament per las asperesas constants ab els molins. Y segon: Que no solsament en aquest temps de *política hidrútica*, sino en tot temps, no hi há qui 'ns aventatji ab ganas de treballar per donar força y vitalitat a nostra anémica població. Presentinse iniciativas, vingan ideas, pórtinse solucions beneficiosas y sobretot factibles, que avuy, demá y sempre se 'ns trobará disposats per treballar desinteressadament pel bé general fins ahont puguin alcançar los nostres modestos esforços.

Per l' Ajuntament, A. Martorell.—Per la Junta d' ayguas, J. Gay.

La festa del blat

Diümenge passat se reproduí en lo Teatre Romea de Barcelona lo tan combatut drama del insigne Guimerá quin titol serveix de capsalera a aquestas ratllas, quin drama pot dirse ben bé que 'l públich no l' ha pogut assaborir may ab calma, serenament, lliure de prejudicis, puig ja quan va estrenarse en lo mateix teatre a l' any 1896, se creá una atmósfera contra 'l mateix, essent tildat d' anarquista, y contra son autor senyor Guimerá, per los enemichs d' aquest que li demostraren las sevas rancúnias la nit del estreno. Y diümenge, a la entrada del teatro, se repartian unas fullas pera predisposar l' ánim del espectador en contra de l' obra.

Y no obstan l' éxit de *La festa del blat* fou gran y expontani, més gran que no fou la ensorrada lo día del estreno, a la que hi contribuí allavors, l' esser encara fresch y sagnant lo crim del Liceu.

Vegis lo que escriu un crítich teatral al donar compte de la reproducció de tan discutida obra:

«Los burgesos s' indignaren, titllant la obra de anarquista; ara son los anarquistas que s' enfadan perque la troban burgesa; l' únich que fruheix de la representació es lo públich, que menysprenant prejudicis plora ab en *Jaume* y la *Oriola* perque se estiman, perque senten y fan sentir.

Jutjar *La festa del blat* ab esprit de sectari es una equivocació desastrosa. ¿Qué's va proposar en Guimerá al escriure la obra? Exposar un cas, lo de sempre si 's vol, l' amor redemptor de la majoria de las sevas obras, pero cas al fi, sense preocuparse d' accontentar ni a s uns ni als altres.

¿Que 'ls anarquistas s' enfadan perque *Jaume* al conèixer a l' *Oriola* 's redimeix? ¿Que los burgesos protestan de que *Jaume* mori al llit dels avis?

Seguint per aquest camí 's farà impossible lo ser autor dramátich. Lo poeta no ha volgut fer propaganda, lo poeta ha volgut fer Art.

Ell ha sentit lo cas a la seva manera, enamorantse més de la obra artística que de la tendencia social qua aquesta podía tenir.

En Guimerá al escriure *La festa del blat* va proposar escriure un drama que conogués, que interessés; se valgué d' un anarquista per lo que té de pintoresch lo tipo, com en *Mar y cel* se valgué del *Said*.

¿Donchs a qué tanta xerrameca? Jo crech que l' autor dramátich té dret d' escullir los tipos d' allá ahont bé li vinga, mentres aquestas sian humans.

Per aixó 'l públich—que anit omplia 'l teatre—no s' causá d' aplaudir *La festa del blat*, aquest drama que junt ab *Terra baixa* y *Maria Rosa* forman la trinitat gloriosa de lo que 'n podríam dir lo teatre nou d' en Guimerá. Per aixó 'l públich ovaciona al tor que l' havia fet disfrutar, prescindint de si enu

Guimerà es blanch ó negre, agraït de l'obra, im-
presional per las sevas bellesas artísticas.»

Fassin y diguin lo que vulguin los detractors d'
en Guimerà: *La festa del blat* s' obrirà camí, porque
es una obra humana y artística, que fa sentir y con-
mou, porque es una de las més grans concepcions
del ilustre autor de *Mar y cel*.

R.

VII Congrés Agrícola Catalá

Comissió Organitzadora

President:

Don Joan Vilá y B. ssa. President de la Cambra
Agrícola de Vendrell.

Vis presidents:

Don Pau Budo y Sabater, Vis-president de la
Cambra Agrícola.

Don Joan Soler y Pallarés, President del Fomen-
to Vendrellense.

Don Narcís Sorias y Souet, President del Centro
Industrial.

Don Carles Mañé y Jané, President de la Socie-
dad de Trabajadores agrícolas.

Vocals:

Don Jaume Alegret y Vidal, Diputat á Corts per
Vendrell.

Don Joan Huguer y Vidal, D. Anselm Guasch y
Robusté, D. Pere Inglada y Sagalá y D. Anton Ro-
magosa, Diputats provincials per aquest districte.

Don Anton Martorell y Juliveri Batlle de Ven-
drell.

Don Joan Nin y Soler, D. Joan Recasens y Min-
guella, D. Joseph Papiol, D. Joseph Sorder, D. Jo-
seph Mestres, D. Joaquim Borrás y D. Joan Palau y
Mañé, de la Junta de la Cambra Agrícola de Ven-
drell.

Don Pau Patáu y Calaf, D. Joaquim Ribas y Mo-
ré, D. Joan Marcer, D. Manel Romeu y Guimerà, D.
Jaume Foix y Juliveri y D. Joseph Robert y Vidal,
Propietaris agricultors.

Don March Mir y Capela, Director del *Resúmen de*
Agricultura, de Sant Sadurní.

Don Pere Alegret, Director de *El Labriego*, de Vi-
lafranca.

Don Ramon Ramon y Vidales, Director de Lo
VENDRELLENCH, de Vendrell.

Tresorer:

Don Miquel Berenguer y Dilla, Tresorer de la
Cambra Agrícola de Vendrell.

Secretari general:

Don Rafel Fusté y Ramon.

Vocals Adjunts:

D. Lluís Alvarez, President de la Cambra Agrí-
cola de Vilafranca.

Don Pacia Amiguet, President del Centro Agrí-
cola de Vilafranca.

Don Claudi Oliveras, Director de la Estació Eno-
lógica de Vilafranca.

Senyors Presidents de las Societats agrícolas fé-
deradas de la provincia de Tarragona:

De la Cambra Agrícola de Reus; de la de Tortosa;
de la de Tarragona; del Centro Agrícola de Porrera;
de la Lliga de contribuyents (Secció de Agricultura)
de Valls; del Centro Agrícola de Falset; del Sindi-
cat Agrícola de Cambrils; del Casino Agrícola y de
la Societat «Clam» de Esplugu de Francolí..

Ajuntament

Sessió de primera convocatòria celebrada'l di-
jous dia 8 del corrent mes, baix la presidencia del
senyor Alcalde D. Anton Martorell.

Fou aprovada l'acta de la anterior.

La Comissió de Foment diu que inspeccioná'l
rech del carrer de Zurbano y haventli D. Jaume
Alegret ofert construir la claveguera que té solicita-
da y cedirla després al Ajuntament, creu que d'
aquesta manera quedarà solventat aquest assumpto.

Passa á la Comissió d'obras una instància de do-

nya Dolors Rubió demanant permís pera construir
una paret de tanca en lo carrer de Riego.

Lo senyor Mata diu que alguns compradors d'
ous y viram li han manifestat la conveniencia de
crear un mercat en aquesta vila los divendres de ca-
dá setmana ab probabilitats d' éxit. S'acorda estu-
diar aquest assumpto.

Lo President crida la atenció de la Corporació
municipal sobre l' article publicat en Lo VENDRE-
LLENCH del diumenge passat, per D. Victorí Santa-
maria, y després de fer historia sobre l' assumpto
de las ayguas del riego, s'acorda contestarlo ab al-
tre article que se 'ls ha remés y que publicuem en
altre lloch d' aquest número.

Y no haventhi més assumptos que tractar s' aixe-
ca la sessió.

CRONICA

En altre lloch d' aquest número trobaran nostres
lectors la contestació que l' Ajuntament y la Junta
d' ayguas d' aquesta vila, donan al article del se-
nyor Santamaria que publicarem en nostre número
anterior y que nosaltres endressarem a aquelles
Corporacions.

Creym haurá sigut d' interés pera nostra vila la
publicació de dits escrits, per lo que tendeixen á
il·lustrar la opinió pública en las embrolladas qües-
tions de la Comunitat de regants ab los duenyos
dels Molins.

Se han fet ja algunas compras de ví de la nova
cullita, haver tse pagat á 24 y á 25 pessetas la carga.
Ab tot y que aquest preu resulta molt remuerador,
los propietaris vilicultors se retreuen de vendre en
espera de que enguany los vins tingan major esti-
ma. Deu fassi que ho endevinin.

No tan bona estima tenen las garrofas, puig fins
ara han sigut pocas las compras que s' han fet, pa-
gantse a 4 y á 4'25 pessetas quintá.

Los dias 15, 16 y 17 del corrent celebra nostra vi-
la la seva anyal fira de Santa Teresa, la que te im-
portancia per lo molt bestiar boví y porquí que hi
es porta y dels que se 'n verifican moltas transac-
cions.

Lo segon dia de la fira, ó sia'l divendres, vindrá
total la banda de música del regiment de Luchana
al objecte de contribuir á donar animació á la fira.

Ab satisfacció comuniquém que'l ferit grave
que resulta del esclavissament de terras que ocorre-
gué á la estació de Sant Vicens, Jaume Carreras y
Rosell, continúa avansant en la seva curació, de lo
que ns alegrém ab tota l' anima.

Lo Juljat d' Instrucció del partit aná al lloch de
la catastrofe al objecte d' evacuar algunas diligen-
cias sobre'l terreno, entre ellas procedi á treure fo-
tografias dels terrenos esclavissats.

Degut á la iniciativa del diputat provincial don
Joan Huguer, la Diputació de Tarragona ha acordat
subvencionar ab 1500 pessetas al Congrés que la
Federació Agrícola Catalana Balear deu celebrar
en nostra vila los dias 22 y 23 de Maig del próxim
any.

En la plassa del Teatro s' hi ha plantat una gran
barraca pera la exhibició d' un cinematógrafa, tan
gran que se 'n emporta tot lo centre y fins més, de
dita plassa.

Francaament, trobém molt poch meditat concedir
permisos pera ocupar tot aquell perimetro, major-
ment celebrantse en dit lloch los diumenges lo con-
corregut mercat de bestiar porquí, que no sabem
pas ahont se colocaran los carros y las gabias y can-
astás en las que hi portan los garrins mamellons.

Ab molt lluhiment se celebrá diumenge passat
en la iglesia parroquial la festa de la Mare de Deu
del Roser, ab ofici ab música y sermó al matí, pro-
fessó del Rosari, cantat ab acompanyament d' or-

questa, á la tarde, que recorregué ab lo major ordre
lo curs acostumat, y al vespre Trisagi y sermó que
pronunciá'l Rvmt. Francisco Cumenje, vicari de la
parroquia, que agradá molt a la nombrosa concu-
rrencia que assistí á dita funció religiosa.

Al diputat provincial per aquest districte D. Pere
Inglada, li ha concedit la Diputació, dos mesos de
licencia.

Ha mort á Barcelona l' il·lustrat redactor de nos-
tre apreciat colega *La Fenaiçensa*. D. Manel Xuclá y
Mauricio, de quins notables traballs polítichs ne ha-
viam reproduhit alguns en nostras pianas.

Rebi la seva atribulada familia y la redacció del
apreciat colega la expressió de nostre condol.

La desgana y l' estrenyiment se curan eficas-
ment ab las Píndolas de Vida del Dr. Ross, y essent
depuratius, també curan desarreglos de la sauch.

La Diputació provincial de Tarragona ha acordat
contribuir ab 1500 pessetas á la suscripció oberta
per la Diputació de Barcelona, pera erigir un monu-
ment á Mossen Cinto Verdager, fent constar en ac-
ta que sent no poder suscribrers per major cantitat.

Després de sufrir una erupció á la cara durant
tres anys, causat per mala sauch, m' hi curat en sis
setmanas ab las Píndolas de Vida del Dr. Ros.

Joseph Martorell, carrer de la Marina, núm. 161,
Barcelona.

Secció Oficial

MERCAT PUBLICH

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas
4 Oebre.	15'75
5 »	8'60
6 »	9'45
7 »	9'35
8 »	9'35
9 »	9'25
10 »	9'50
TOTAL.	71'25

Funcions religiosas

Aquesta tarde á las 3 ensenyansa de la doctrina cris-
tiana, y á las 4 Rosari y exercisís en honor del Sagrat
Cor de Jesús ab exposició de S. D. M., cant y orga.

Dimars durant la missa de dos quarts de vuit, se
practicarán los exercisís del dia 13 en honor de Sant An-
toni, y tot seguit se distribuirá lo pá a'is pobres.

Dijous festa de Santa Teresa de Jesús, durant la missa
de dos quarts de sis se practicarán los exercisís del dia
15 y á las 10 ofici solemne ab orga y cantors.

Diumenge vinent á las 5 de la tarde, se comensará un
solemne triduo, en el que predicara tots los dias lo re-
nombrat orador Dr. Mossen Joseph Cardona, ab motiu de
la inauguració del altar dedicat á la Inmaculada Con-
cepció de Maria. La Archiconfraria de las Fillas de Maria
surtirá ab professó per anar á buscar la imatge de sa ce-
lestial Mare novament restaurada, á casa de la Presiden-
ta honoraria de la asociació Donya Adelaida Vives Los
demés cultes del triduo se detallarán en lo próxim nú-
mero

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el dia 4 hasta el 11 del
corrent mes.

Naxements.—Nens, 1.—Nenas, 1.

Defuncions.—Cap

Matrimonis.—Anton Lopez Guivernau ab Maria Buri-
lla y Nicanor Pell Rieras ab Marina Jané Ferré.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

ANUNCIOS

Vagons de FEMS

Tot propietari que 'n necessiti pot dirigir-se á

Ramon Rossell, de Santa Oliva

XACOLATA-ORPINELL

Tots quants vulguin xacolata bó, que provin lo **Xacolata Orpinell** que 's ven als preus de 1, 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura. Classes especials sense canyella á 1,10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura.

També s'encarrega de fer cuytas especials per las casas y famílias que aixís ho demanin á preus convencionals.

JOSEPH ORPINELL, carrer Major, 13.-VENDRELL

SASTRERIA MODELO

de
PAU BUNDÓ

Gran assortit de géneros d'última novetat per la present temporada.

Especialitat en abrichs per senyora

Trajos y abrichs per homes y noys á preus reduhits.

Carrer de Jaume Ramon, 14. - VENDRELL

¡Increible verdad!

Buena ganancia

La casa G. A. Buyas

Corso Romana 104 y 106. Milán (Italia)

que es la misma

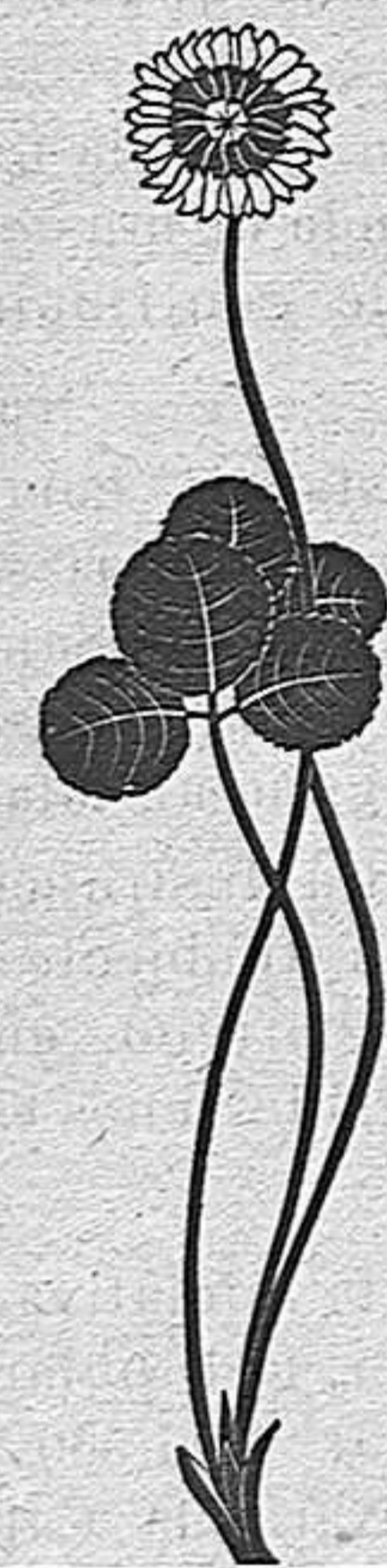
G. A. B. Cassella Postalla, 196

MILAN (Italia)

que anuncia con dichos títulos en la prensa española, es un

¡INCREIBLE TARUGO!

Aviso á las empresas periodísticas y al público en general, para que no se dejen engañar por dicha casa **G. A. Buyas de Milán.**

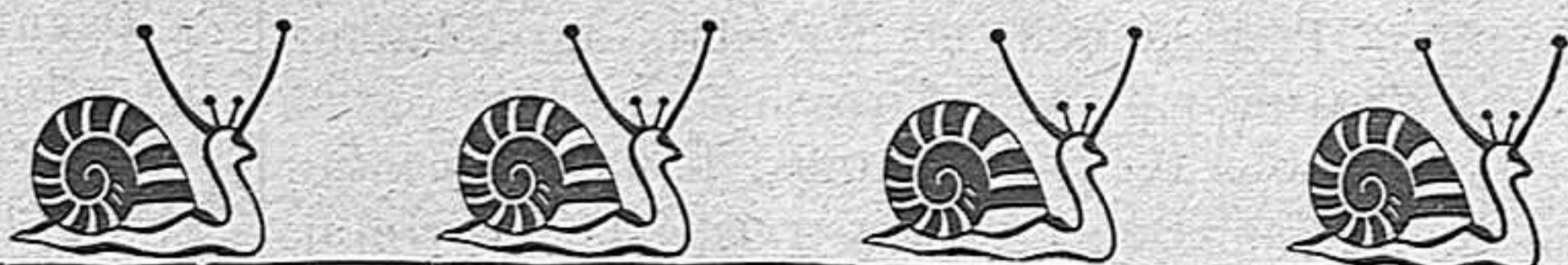

Ramon Germans y Nebot
impressors

Trevalls tipogrífichs de totas classes com son talonaris, facturas, timbrats, memorandums, targeteria, etc. Especialitat en los artístichs á varis colors

Carrer del Teatre número 18. — VENDRELL

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell